

BITI ISUSOV PRIJATELJ = BITI SVET

„Da uvijek budem blizu Isusa, to je moj životni plan.“ Bl. Carlo Acutis

SVRHA KATEHEZE	Vjeroučenici će na tragu svjedočanstva vjere bl. Carla Acutisa osjetilno doživjeti susret s Kristom.
CILJEVI KATEHEZE	- sudionicima kateheze približiti Isusa Krista koji nije daleka apstrakcija, negdje davno u prošlosti ili visoko na nebu, nego konkretna osoba, prijatelj koji može pomoći, s kojim se može razgovarati, s kojim se moguće družiti u doslovnom smislu ovdje i sada - osnovne sastavnice vjere poosobiti i uprisutniti u vlastitim iskustvima - posredstvom različitih aktivnosti i opipljivih stvarnosti povezati pojmove kao što je grijeh, susret, molitva, s vjeroučenicima bliskim iskustvima iz stvarnoga života - osvijestiti činjenicu da se može, po uzoru bl. Carla Acutisa, u suvremenom svijetu živjeti sveto prijateljstvo s Isusom

UPOZNAVANJE I MOTIVACIJA (za sve uzraste) <i>Vidi koliko imam prijatelja na nebu.</i> <i>bl. Carlo Acutis</i>	Kako bi se sudionici u skupini oslobodili treme i što bolje upoznali te se jedni drugima otvorili, korisno je odraditi ovu vježbu. Voditelj objašnjava vjeroučenicima neka stanu u krug i uhvate se za ruke s bilo kojim članom skupine osim onoga pokraj sebe. Bilo kome drugome mogu dati ruku i više je ne puštaju. Nastat će <i>vozel</i> koji moraju raspetljati pomažući jedni drugima. Zadatak se može uspješno razriješiti. Sudionici se raspetljavaju govoreći jedni drugima tko da se kamo okrene, prekorači petlju ili čučne da drugi može preko njega. Bitno je da se na kraju <i>vozel</i> raspetlja tako da se ni u jednom trenutku krug ne prekine, tj. da ne puste ruku koju drže. Nakon odrađene vježbe voditelj napomene kako uspjeh u bilo kojem zadatku ovisi o tome radimo li zajednički, složno i međusobno si pomažući kada negdje zapne, kada se „zapetljamo“ u probleme ili ne znamo kako se „raspetljati“ iz neke teške situacije. Isto vrijedi i za uspjeh u vjeri. Želimo li zaista postati pravi Isusovi prijatelji, moramo raditi zajedno s njim i zajedno sa svojim bližnjima. To je jako dobro razumio bl. Carlo Acutis, zato je on živio tako da je mogao svima reći i na svojoj internetskoj stranici napisati: „Vidi koliko imam prijatelja na nebu.“ U životu Isusova prijatelja Carla prepoznatljivo je nekoliko stupova na kojima je on gradio svoju povezanost s Isusom. Njihovo
---	--

	prijateljstvo moglo je rasti upravo zato što je, nakon što je upoznao Isusa, činio sve kako bi mu bio što bliži, kako bi se što više s njim družio i kako bi uvijek bio povezan s njim. To „sve“ sastoji se od četiri ključna koraka.	
1. KORAK SPREMNOST ZA ŽRTVU U KORIST DRUGIH <i>Ono što je bitno u životu je plemenitost duše, tj. način na koji voliš Boga i svojega bližnjega.</i> <i>Djeca ste Božja poput mene! (Govorio je uz osmijeh kad je siromasima davao milostinju.)</i> <i>bl. Carlo Acutis</i>	Prvi korak nadovezuje se na našu petlju na početku. Voditelj započinje razgovor s vjeroučenicima pitanjima: Kako ste se osjećali kada ste se uspjeli zajedničkim snagama osloboditi vozla u kojem ste bili? ○ <i>Odgovori će biti pozitivni: dobro, lijepo, sretno...</i> Kada smo spremni drugima pomoći da se tako osjećaju, onda smo Isusu bliži. Što mislite, zašto je to tako? ○ <i>Odgovori će biti na tragu zaključka koji tražimo i kojim voditelj poentira:</i> Najbliži smo Isusu kada pomažemo drugima jer je on čitav svoj život posvetio upravo tome. U evanđelju je zapisano mnogo situacija u kojima je on ljudima pomagao da se osjećaju dobro, lijepo i sretno. Posebno onima koji su se zapetljali u grijeh. Najbolje to možemo doživjeti ovdje u Ludbregu gdje vidimo kako je on ljude volio toliko da je za njih prolio i svoju krv na križu i dao svoj život da bi oni mogli sretno živjeti i da bi se mogli spasiti. Blaženi Carlo jako je dobro upoznao Isusa jer je često čitao Sveto pismo i znao je da je istinita ona izreka: „S kim si, takav si“, zato je bio spreman na žrtvu u korist drugih i po tome je bio sve sličniji i sve bliži Isusu te su po tome svi ljudi prepoznali da je on Isusov prijatelj.	
2. KORAK ISPOVIJED <i>Jedino čega se stvarno trebamo bojati je grijeh.</i> <i>Naša je duša poput balona na vrući zrak. Ako slučajno dođe do smrtnog grijeha, duša padne na zemlju. Ispovijed je poput vatre ispod balona koja</i>	ZA VJEROUČENIKE OSNOVNE ŠKOLE Spomenuli smo malo prije da je Isus dao svoj život kako bi pomogao onima koji su se zapetljali u grijeh. Znate li što je to grijeh? ○ <i>Neka ponude svoje odgovore oni koji znaju.</i> Grijeh je najveći neprijatelj prijateljstva s Isusom. Zato Carlo kaže: „Jedino čega se stvarno trebamo bojati je grijeh.“ Grijeh je neprijatelj. Zbog njega ne vidimo Isusa. Jeste li kad čuli da netko veli da mu je teško, a vidite ništa ne drži u rukama? Kada ljudi kažu da im je teško?	ZA VJEROUČENIKE SREDNJE ŠKOLE Ovaj dio voditelj može izvesti kao razmatranje ili kao razgovor – ovisno o mogućnostima skupine. Sigurno i vi imate lijepa iskustva svojih prijateljstava. A možda ste već doživjeli i ono najgore što svakom prijateljstvu prijeti – izdaja. Kad vam prijatelj okrene leđa, kad vam laže, kad vas ogovara, kad otkrije drugima vaše tajne... To je jedno od najboljih iskustava u životu. A upravo to čovjek čini Isusu – njemu okreće leđa kada se prikloni grijehu. Grijeh je najveći neprijatelj čovjekove duše i najveći poraz

<i>omogućuje duši da se ponovno digne... Važno je često ići na ispovijed.</i> <i>Treba se često ispovijedati jer duša je vrlo zamršena. Najsitnija nesavršenost drži nas prikovanima za tlo kao što dječje balone, privezane konopcima, držimo u svojoj ruci.</i> <i>bl. Carlo Acutis</i>	○ <i>Neka ponude svoje odgovore, ako nisu na tome tragu, voditelj će nadodati.</i> Ljudi kažu da im je teško kada ih netko povrijedi, kada žive u lažima, neposlušnosti, kada se svađaju... – to je grijeh. Zbog grijeha život postaje težak. Kada sa sobom nosimo grijehe, sve nam je teško. Teško nam je čuti da nas Isus zove. Teško nam je slijediti njegove korake i živjeti onako kako je on živio. Teško nam je moliti. Kad se tako osjećamo, to je kao da sa sobom uvijek teglimo veliku vreću punu kamenja. Duša nam je teška. Život nam je težak. Razmislite ima li u vašim srcima nešto teško. Nešto što vas muči. Možda je to lijenost. Možda su to ružne riječi koje ste rekli roditeljima ili braći i sestrama. Možda ste se s nekim posvađali. Možda niste željeli pomoći nekome kome treba pomoć. Možda se uopće kroz dan niste sjetili za Isusa, niste ga pozdravili molitvom... Razmislite, što je to teško u vašem životu zbog čega ne možete nadograditi svoje prijateljstvo s Isusom. Tog kamena zbog kojega nam je život težak moramo se što prije riješiti. Želite li se riješiti toga kamena? ○ <i>Djeca će vjerojatno odgovoriti potvrdno.</i> Voditelj povede djecu do ruba svetišta i uputi ih neka uzmu jedan mali kamenčić koji je simbol grijeha i bace ga što dalje, prema rijeci (uz napomenu da paze da jedni druge ne ozlijede).	koji možemo doživjeti. Jer kada mi padnemo u grijeh, onda pobjeđuje Isusov i naš najveći neprijatelj – đavao. Što se tada događa s ljudskim životom? Raspada se. Razbije se u komadiće koje sam više ne može sastaviti. Njegov život postaje poput kamenja po kojem se gazi. Ali postoji način! Postoji Neko tko može ponovno posložiti ono što se u nama razbilo i što nam se čini izgubljeno. Voditelj će sudionike povesti u šetnju oko svetišta i uputiti ih da promatraju mozaike križnoga puta. Skrenut će im pozornost na to kako su prizori križnoga puta – koji su posljedica ljudskoga pada, poraza od zla, izdaje i grijeha – predloženi sitnim kamenčićima. Možemo lako zamisliti da su naši grijesi to kamenje koje je Gospodinu nanijelo toliku bol. Idući križnim putem, voditelj će mlade ovim ili sličnim riječima potaknuti na razmatranje: <i>Kada gledamo mozaike jako izbliza, uočavamo pukotine među kamenčićima od kojih su složeni. Te pukotine su poput rana koje nastaju zbog grijeha. Nagrđuju prizor.</i> <i>Ali ako sagledamo cjelinu, onda ne vidimo pukotine, nego cjelovitu sliku koja je jako lijepa!</i> <i>Isto tako, ako gledamo samo jednu postaju križnoga puta, čini nam se da smo nemoćni nad svime što se događa u svijetu oko nas. Ali kada prođemo čitav krug, kada gledamo čitav križni put</i>
--	--	--

	Vraćajući se na svoje mjesto, voditelj pita sudionike znaju li kako to, što samo sada napravili slikovito, možemo napraviti za stvarno. Kako se možemo riješiti kamenja svojeg grijeha? ○ U svetoj ispovijedi. U sakramentu ispovijedi Isus uzima sve ono što nam je teško i baca to daleko od nas. Blaženi Carlo Acutis znao je kako je to važno zato je on vrlo često išao na ispovijed, svaki tjedan!	<i>Isusa Krista, onda shvaćamo da grijeh nije kraj, da zlo ne može pobijediti. Ni grijeh, ni otac grijeha, izdaje i laži, ne može imati zadnju riječ u našim životima, nego ju ima Isus Krist koji je križem pobijedio đavla. On može i hoće kamenje naših života posložiti u jedinstveni unikatni mozaik. Sve ono što se razbilo u nama i oko nas, on može vratiti na mjesto. On može, ako njemu donesemo sve svoje krhotine, ponovno složiti sliku u kojoj ćemo mi s njim biti pobjednici.</i> <i>Mislim da je svima jasno gdje se ta slika iznova stvara. U Isusovoj „radionici“, u njegovu „umjetničkom ateljeu“, na onom mjestu gdje se spašavaju duše – u ispovjedaonici. Ako u ispovjedaonicu odneseš sve krhotine svojega života i ako Isusu iskreno predaš sve to kamenje, ne da ćeš natrag dobiti „profilnu“ sliku, nego još više, sliku za putovnicu u sretan život i sretan put u nebo.</i>
3. KORAK MOLITVA <i>Molitva krunice najkraće je stepenište po kojem se penjemo na Nebo.</i> <i>Volim razgovarati s Isusom o svemu što proživim i čujem.</i> <i>bl. Carlo Acutis</i>	Sveta ispovijed je poput razgovora među najboljim prijateljima. Sigurno se svaki čovjek rado čuje sa svojim prijateljima. Pošalje im snep, poruku, nazove... Kada mu se nešto dogodi, ili lijepo ili ružno, on javi to svom najboljem prijatelju. Što oni tada rade? ○ Razgovaraju. Prepričavaju što im se sve dogodilo, sjećaju se dogodovština koje su prošli... Takav razgovor s prijateljem Isusom zove se molitva. Carlo je svaki dan razgovarao s Isusom i njegovom Majkom Marijom. Molio je krunicu i uvijek podijelio s njima što mu se događa. Sada ćemo mi napraviti jednu neobičnu krunicu. (Vjerojatno će svi sudionici znati kako izgleda krunica, no kod mlađih uzrasta bit će korisno da voditelj ima u pričuvi krunicu da im ukratko objasni da se ona sastoji od zrnaca koja predstavljaju molitvu.) Izmislit ćemo svoju krunicu u kojoj je jedna naša riječ jedno zrnce. Voditelj započne prvu riječ molitve, a svaki sudionik treba dodati svoju riječ, koju god želi, nakon što ponovi sve do sada rečeno. Može	

	se najprije napraviti kratka proba u slučaju da zadatak neće biti razumljiv. Npr.: Voditelj: Isuse Sudionik 1: Isuse želim Sudionik 2: Isuse želim ti Sudionik 3: Isuse želim ti reći Sudionik 4: Isuse želim ti reći da Sudionik 5: Isuse želim ti reći da te Sudionik 6: Isuse želim ti reći da te volim Sudionik 7: Isuse, želim ti reći da te volim i Sudionik 8: Isuse, želim ti reći da te vodim i da... Sudionici mogu dodati bilo koju riječ, tako da igra postaje vrlo zanimljiva i zabavna kada netko kaže nešto neočekivano. Igra se nastavlja tako dugo dok se mogu sjetiti redoslijeda svih riječi, odnosno dok netko ne pogriješi u redoslijedu. S obzirom na vremensko ograničenje, može se ponoviti s drugim riječima.
4. KORAK EUHARISTIJA <i>Što više primamo euharistiju, to postajemo sličniji Isusu, kako bi na ovoj Zemlji već imali predokus neba.</i> <i>Kako stojeći na suncu ne možemo ne pocrniti, tako i stojeći pred euharistijskim Isusom ne možemo ne postati sveti.</i> <i>Euharistija je moja autocesta prema nebu.</i> <i>bl. Carlo Acutis</i>	Još više od samoga razgovora, volimo kada su nam naši prijatelji blizu. Kada nešto radimo zajedno, odnosno kada se susretnemo. Što prijatelji rade kada se susretnu? Kako vi sa svojim prijateljima npr. slavite rođendan? ○ <i>Zabavljaju se, donose poklone, idu u piceriju, idu u šetnju, igraju nogomet, računalne igrice...</i> Kako se vi osjećate kad nešto dobijete, a ne možete to uzeti sa sobom? Npr. na rođendan vam prijatelji donesu poklon - ono što ste najviše željeli - ali vi ga ne možete uzeti sa sobom doma, nego ga morate ostaviti u igraonici, u piceriji ili negdje usput do doma? ○ <i>Zaključit će da to nije ugodan osjećaj.</i> S Isusom se susrećemo na slavlju svete mise. U svetoj misi Isus nam daje najveći dar – samoga sebe, svoje prijateljstvo! Ali glupo je ostaviti ga u crkvi. Bezveze je ne uzeti ga sa sobom! On nam daje taj dar upravo zato da ga ponesemo doma. Zato ga ne ostavljamo u crkvi, nego ga pozivamo k sebi doma, na kavu, u šetnju, na igralište... kamo god idemo i gdje god jesmo. Tako je Carlo Acutis gotovo svakog dana sudjelovao na svetoj misi, primao sakrament svete pričesti i klanjao se pred Presvetim. Njegova molitvica nakon pričesti bila je: „Isuse, samo se smjesti! Kao da si u svojoj kući.“ Rekao je: „Kako stojeći na suncu ne možemo ne pocrniti, tako i stojeći pred euharistijskim Isusom ne možemo ne postati sveti.“ Ne možemo ne biti u krugu njegovih prijatelja.

ZAKLJUČAK	ZA VJEROUČENIKE OSNOVNE ŠKOLE	ZA VJEROUČENIKE SREDNJE ŠKOLE
<i>Da uvijek budem blizu Isusa, to je moj životni plan.</i> <i>Život je uistinu lijep samo onda ako se uspije Boga staviti na prvo mjesto.</i> <i>Najveći dar koji je Bog dao ljudima jest što je poslao svojega jedinorođenoga Sina, Isusa. Bitno je da Isusa zavole i upoznaju svi ljudi na svijetu.</i> <i>bl. Carlo Acutis</i>	Sigurno ste primijetili da stalno govorimo o neakvim krugovima. Prvo smo bili u krugu kad smo se zapetljali. Onda smo bili i u krugu molitve – krunice. A onda i ono kamenje bilo je poput kuglica – ali grubih, zmazanih, kakve nećemo u svom životu. Zato smo ih bacili od sebe. Na to prazno mjesto želi doći Isus. Želi ispuniti našu prazninu i dati nam dar svoje blizine. Bl. Carlo rekao je da je njegov životni plan, njegova najvažnija i najveća želja u životu, da uvijek bude blizu Isusa. Kao uspomenu na ovaj susret i podsjetnik na važnost prijateljstva s Isusom, voditelj će sudionicima dati mali simbolični dar – staklenu kuglicu – uz objašnjenje da ona predstavlja svakoga od njih. Pospremite kuglicu u torbu, stavite je u svoju sobu ili u školsku pernicu... Neka vas podsjeća da je svatko od nas jedna mala kuglica u velikom krugu koji se zove Crkva. Mali smo, ali smo jako važni. Jer ako krug pukne, ako se jedna kuglica u toj krunici makne, sve se pomiješa, svim je kuglicama teže. Zato se držimo skupa i skupa idemo sve bliže najboljem prijatelju – Isusu.	Uzmite si par trenutaka vremena razmisliti o svojim krhotinama koje vas udaljuju od Isusa. Gdje su one na prizorima križnoga puta? Je li tvoj kamenčić onaj na kojem se probilo Isusovo koljeno jer si bio grub ili neiskren? Je li tvoj kamenčić ona suza u Marijinu oku zbog toga kako se ti odnosiš prema svojoj majci? Je li tvoja krhotina ona koja je daleko, koja je pobjegla od Isusa i njegova puta jer se sramiš pred drugima? Promisli, pokupi sve svoje krhotine i prije početka svete mise idi do Isusove „radionice“. Idi na ispovijed i zamoli ga da ponovno složi mozaik tvoje duše i života. I neka u tom prizoru on uvijek bude blizu tebe. Kao što je bl. Carlo rekao je da je njegov životni plan, njegova najvažnija i najveća želja u životu, da uvijek bude blizu Isusa!

* Potrebne materijale voditelji će preuzeti po dolasku u ludbreško svetište.

* U slučaju nepovoljnog vremena, svi se ciljevi i aktivnosti mogu ostvariti uz manje prilagodbe (kamenčići se neće bacati, nego odložiti u predviđenu kutijicu, a razmatranje o križnome putu sa starijim uzrastom može se odvijati u cintoru župne crkve).